

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/119/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117220106
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5117220106.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Vladimír Topoľančík, v spore žalobcu: M. N., nar.XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX I., zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanému: Poľovná spoločnosť Žiar Nesluša, so sídlom 023 41 Nesluša, IČO: 42 068 649, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, o zrušenie uznesenia členskej schôdze Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša z 10.06.2017 o zrušení členstva žalobcu a jeho vylúčení z Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 32C/4/2019-175 zo dňa 22.06.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 32C/4/2019-175 zo dňa 22.06.2021
p o t v r d z u j e .

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odvolací súd n a r i a d ť u j e súdu prvej inštancie opravu napadnutého rozsudku:

a) v jeho záhlaví, a to tak, že v jeho úvode za slovom samosudkyňou má byť uvedený: JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou,...

b) v jeho záhlaví, a to tak, že správne označenie právneho zástupcu žalovaného znie: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17,010 01 Žilina, IČO: 36 436 640,...

c) v jeho záhlaví, a to tak, že správne označenie predmetu sporu na jeho konci znie:

..., o zrušenie uznesenia členskej schôdze Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša z 10.06.2017 o zrušení členstva žalobcu a jeho vylúčení z Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, ...

d) v bode 44. jeho odôvodnenia, a to tak, že jeho druhá a tretia veta majú správne znieť: Plne úspešnou stranou spore bol žalovaný, keďže súd žalobu žalobcu zamietol. Žalovanému preto súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou o neplatnosť uznesenia výročnej Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša z 10.06.2017 ohľadom zrušenia členstva a vylúčenia člena M. N. zo spoločnosti, doručenou súdu dňa 04.07.2017, sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí, že uznesenie členskej schôdze Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, IČO: 42 068 649

z 10.06.2017 o zrušení členstva M. N., nar. XX.XX.XXXX a o vylúčení z členstva Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, je neplatné. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Podaním zo dňa 22.08.2017, doručeným súdu dňa 25.08.2017, žalobca žiadal pripustiť úpravu rozsudového návrhu. Uznesením č.k. 40C/47/2017-27 súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby v nasledovnom znení: „Súd zrušuje uznesenie členskej schôdze Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, IČO: 42 068 649 z 10.06.2017 o zrušení členstva M. N., nar. XX.XX.XXXX a o vylúčení z členstva Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, žalovanému vec vracia na nové konanie a prejednanie. Žalovaný je povinný zaplatiť trovy konania ako i trovy právneho zastúpenia v plnom rozsahu na účet advokátskej kancelárie JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., vedený v J., a.s., pobočka Čadca, č.ú. IBAN: M XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXX.“

4. Žalobca svoj nárok uplatnený žalobou odôvodnil tak, že dňa 21.06.2017 mu bolo doručené oznámenie žalovaného o vylúčení člena z Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša zo 16.06.2017. Oznámenie o vylúčení člena je z formálneho hľadiska nejasné, nejednoznačné a neurčité, pretože na jednej strane hovorí o vylúčení člena a na druhej strane hovorí o zrušení členstva v Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša. Stanovy Poľovníckej spoločnosti komposesorát Nesluša (právny predchodca Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša) však vo svojich stanovách nepozná pojem „zrušenie členstva,“ len podľa čl. 8, č. 5 hovorí, že: „navrhovaný predseda a člen, o ktorého vylúčení sa rozhoduje, sa hlasovania nezúčastní.“ K faktickým bodom, ktoré sa žalobcovi kladú za vinu, žalobca uviedol, že skutočnosť o nezaplatení členského je pravdivá len čiastočne, nakoľko z vážnych osobných dôvodov členské zaplatil dňa 05.06.2017, o čom má doklad. Zároveň žalobca poprel, že by si nesplnil svoju zákonnú povinnosť odovzdať neplatné povolenky z roku 2016 a že by v čase hájenia vničil diviačiu zver v úseku č. 1, a tiež, že by hrubo porušil čl. 5 bod C stanov tým, že nerešpektoval rozhodnutie súdu v prospech žalovaného a osobnou iniciatívou znevažoval dobré meno spoločnosti. Podľa názoru žalobcu, v predmetnom oznámení je nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie na OPK Čadca, žalobca totiž môže predmetné rozhodnutie žalovaného napadnúť len na súde.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca priložil k žalobe fotokópiu dokladu o zaplatení 250,00 eur adresátovi V. E., Stanovy Poľovnej spoločnosti KOMPOSESORÁT Nesluša z 20.01.2010, Prezenčnú listinu o zasadaní rady PS - Žiar Nesluša z 10.06.2017 a Oznámenie o vylúčení člena zo 16.06.2017.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k pôvodnému žalobnému návrhu - o určenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze - uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Ďalej uviedol, že žalobca k žalobe predložil neplatné stanov Poľovnej spoločnosti KOMPOSESORÁT Nesluša z 06.01.2010, na ktoré sa odvoláva. Žalovaný sa riadi inými stanovami. Podľa bodu VIII.4 stanov žalovaného zo dňa 10.10.2013 má Rada stálych členov právo rozhodovať aj o preradení člena Rady stálych členov za riadneho člena, pričom toto rozhodnutie Rady je interného charakteru a je ho možné vykonať kedykoľvek bez dôvodov (a teda bez osobitného odôvodnenia). Preto takéto rozhodnutie nie je možné napadnúť žalobou o určenie neplatnosti, či sa domáhať jeho zrušenia. Zo znenia stanov vyplýva, že na vylúčenie člena stanovy nevyžadujú žiadny dôvod, napr. aj vo forme disciplinárneho previnenia.

V prípade žalobcu však existovali aj disciplinárne dôvody. Podľa názoru žalovaného súd nemá právomoc určovať, či je rozhodnutie žalovaného platné alebo neplatné, prípadne rušiť, či meniť rozhodnutie jeho orgánu - Rady stálych členov. Žalobca tiež nepreukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanej určovacej žalobe.

7. Po pripustení zmeny žaloby konajúcim súdom, žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení, poukázal na znenie ust. § 9 CSP a uviedol, že podľa stanov žalovaného súd nedisponuje oprávnením zrušiť uznesenie jeho členskej schôdze. Žalobca v tomto spore nepreukázal, že by takýmto oprávnením disponoval súd alebo iný konkrétny orgán. Žalovaný preto vzniesol námietku nedostatku právomoci Okresného súdu Žilina prejednať a rozhodnúť tento spor. Vzhľadom na súdom pripustenú zmenu žalobného návrhu žalovaný žiadal, aby súd konanie v tejto veci zastavil; alternatívne navrhol, aby žalobu zamietol a zároveň priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Následne žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že Rada stálych členov spoločnosti Žiar Nesluša predstavuje právny subjekt súkromného charakteru. Zároveň poukázal na § 32

zákona 274/2009 Z. z. o poľovníctve, a tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.1KO/33/2017 zo dňa 10.10.2017 i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 19/2014-83 zo dňa 16.03.2016, z ktorých vyplýva, že v prejednávanej veci ako účastník konania vystupuje žalovaný ako súkromnoprávny subjekt, ktorý rozhoduje na základe stanov združenia v záujmovej oblasti svojich členov, teda v oblasti súkromnej, a nie v oblasti verejnej. Vzhľadom k tomu, že vzťah poľovníckej spoločnosti a žalobcu ako jej člena vo veciach, ktoré sa týkajú uplatnenia práv členov poľovníckej spoločnosti, je vzťahom súkromnoprávnym a nespadá do oblasti verejnej správy, Okresný súd Žilina je vecne, miestne a funkčne príslušný na prejednanie a rozhodnutie predmetnej veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca žiadal, aby súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel. 9. Uznesením č.k. 32C/4/2019-84 zo dňa 02.07.2019 okresný súd konanie s poukazom na znenie ustanovenia § 9 CSP zastavil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uvedené rozhodnutie preskúmal a základe podaného odvolania Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, ktorý uznesením sp. zn. 9Co/253/2019 zo dňa 30.01.2020 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Následne konajúci súd v intenciách uznesenia odvolacieho súdu (a to najmä jeho bodu 9.) vyzval žalobcu na doplnenie a objasnenie skutkových dôvodov pripustenej zmeny žaloby podľa podania žalobcu, označeného ako „Úprava žalobného návrhu“, na základe ktorého sa žalobca mieni ďalej domáhať zrušenia uznesenia členskej schôdze Rady stálych členov žalovaného z 10.06.2017 o zrušení členstva žalobcovi a o vylúčení z členstva žalovaného a vrátenia tejto veci žalovanému na nové konanie a prejednanie.

11. Na túto výzvu súdu v zmysle bodu 8. žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 19.05.2020 poukazujúc na iné rozhodnutia súdov prvej inštancie uviedol, že sa jednalo len o technickú úpravu žalobného návrhu tak, aby táto zodpovedala platnej judikatúre a ustálenej súdnej praxi. Žalobca však v predmetnom podaní neuviedol žiadne ďalšie doplnenie a objasnenie skutkových dôvodov uvedených žalobe.

12. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k doplneniu skutkových dôvodov žaloby uviedol, že žalobca svoju žalobu zmenil po vznesení námietky žalovanej sporovej strany o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Dodal, že nie je v právomoci všeobecného súdu rušiť rozhodnutia vnútorných orgánov dobrovoľných občianskych združení. Zároveň poukázal na koncentráciu konania a dodal, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v spore a v podstate nenavrhol vykonať žiadny nový dôkaz. Sám žalobca potvrdil, že nezaplátil členské v stanovenej lehote, a teda porušil povinnosť stanovenú stanovami. Zaplatenie časti členského nezbavuje žalobcu jeho zodpovednosti, a zároveň nezmenšuje ani právo žalovaného rozhodnúť o vylúčení žalobcu z poľovnej spoločnosti. Hoci žalobca tvrdí, že všetky neplatné povolenky žalovanému odovzdal, na preukázanie uvedenej skutočnosti nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Zároveň žalovaný akcentoval, že Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 9Co/253/2019 zo dňa 30.01.2020 nevyslovil právny záver o tom, že by nárok žalobcu bol dôvodný, ani právny záver o tom, že by žalobný petit bol prípustný. Podľa názoru žalovaného je žalobcom aktuálne formulovaný žalobný petit neprípustný.

13. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 22.06.2021, na ktorom aj vyhlásil rozsudok.

14. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní navrhol vypočuť žalobcu ku skutočnostiam uvedeným v žalobe a jeho ďalších vyjadreniach. Konajúci súd však tento návrh na vykonanie tohto dôkazu zamietol s odkazom na koncentračnú zásadu a na skutočnosť, že v zmysle uznesenia odvolacieho súdu bol žalobca vyzvaný na objasnenie a doplnenie skutkových dôvodov žaloby.

15. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Dodal, že na úseku poľovníctva vykonávajú štátnu správu orgány štátnej správy poľovníctva, ktoré sú podľa § 71 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve - ministerstvo, okresný úrad v sídle kraja a okresný úrad. V tomto prípade právomoc na konanie má Okresný úrad Žilina, pozemkový a lesný odbor. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby súd konanie zastavil a vec postúpil tomuto orgánu. Pre prípad, ak by súd nevidel dôvod na takýto postup, žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva pre súd oprávnenie rozhodovať o takomto type žalobného petitu. Vychádzajúc aj z názoru prezentovaného v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu je zrejmé, že do právomoci všeobecných súdov patria aj otázky spojené so záujmovými združeniami fyzických a právnických osôb, nakoľko v opačnom prípade by mohlo ísť o prípad denegatio iustitia. Zároveň však konajúci súd zdôraznil, že súd je oprávnený rozhodovať iba spôsobom a o otázkach, ktoré mu priamo zveruje zákon. Súčasne platí, že to, čo je predmetom konania, vymedzuje žalobca

ako dominus litis svojou žalobou. Žalobca v tomto konaní navrhol pripustiť zmenu žaloby, a súd tomuto jeho procesnému návrhu vyhovel. Následne odvolací súd konštatoval, že konať a rozhodnúť o takejto žalobe patrí do právomoci súdov. Okresný súd však dospel k záveru, že nie je oprávnený rozhodnúť, o takto žalobcom formulovanom žalobnom petite, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu mu takéto oprávnenie nevyplýva. Ak by súd žalobe žalobcu vyhovel, neprípustne by tým zasiahol do interných vzťahov právneho subjektu (žalovaného). Z uvedených dôvodov prvoinštančný súd žalobu ako neprípustnú zamietol.

17. O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď konštatoval, že plne úspešnou stranou v spore bol žalobca, keďže súd jeho žalobe vyhovel, a preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; alternatívne žiadal, aby odvolací súd jeho žalobe vyhovel a súčasne mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

19. Odvolateľ namietal, že záver súdu prvej inštancie, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva pre súd oprávnenie rozhodnúť o žalobnom petite formulovanom žalobcom. V danej súvislosti žalobca poukázal na argumentáciu Krajského súdu v Žiline v uznesení sp. zn. 9Co/253/2019 zo dňa 30.01.2020, z ktorého vyplýva, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej spore nemá právomoc danú zákonom vo veci, a preto konanie zastavil, s týmto postupom sa nebolo možné stotožniť. V zmysle ust. § 10 ods. 1 CSP súd musí vždy určiť orgán, ktorému vec do právomoci patrí. V prípade, ak dospeje k záveru, že vec do jeho právomoci nepatrí, avšak nedokáže jednoznačne určiť iný orgán ochrany práva, do právomoci ktorého vec patrí, v zmysle výkladového pravidla v ust. čl. 3 CSP platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že vec patrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, a preto je povinný vec prejednať a rozhodnúť, inak by došlo k odopretiu spravodlivosti. V závere v bode 9. odôvodnenia svojho rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že následne po vyjasnení si predmetu sporu súd prvej inštancie vec prejedná, v potrebnom rozsahu vykoná dokazovanie a následne vo veci rozhodne. V prejednávanej spore však okresný súd úplne ignoroval tento preň záväzný právny názor odvolacieho súdu, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku len stroho konštatoval, že o žalobcovom nároku nie je oprávnený rozhodovať. Nerešpektovanie záväzného právneho názoru odvolacieho súdu považuje žalobca za závažné pochybenie súdu nižšej inštancie, ktoré zakladá porušenie jeho práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). V danej súvislosti odvolateľ poukázal na závery Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo 155/2011. Je teda zrejmé, že žalobcovi v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky prináleží súdna ochrana v tom zmysle, že súd je povinný preskúmať žalobcom napádané rozhodnutie. Pokiaľ tak okresný súd nekonal a nezisťoval dôvodnosť žalobcovho nároku uplatneného žalobou, je jednoznačné, že tým porušil právo žalobcu na súdnu ochranu. Takéto konanie súdu (bez možnosti súdnej ochrany žalobcových subjektívnych práv) znamená porušenie jeho práva na súdnu ochranu zakotvené v čl. 46 Ústavy SR a tiež v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Obsahom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť. Napokon

z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 82/2002 jednoznačne vyplýva, že pokiaľ súd zistí nedostatok svojej právomoci (a ak nejde o prípad právomoci cudzozemského orgánu), musí tu byť iný štátny orgán, ktorému je súd povinný vec postúpiť, a pokiaľ žiaden taký orgán súd nezistí, vec patrí do právomoci súdov. Žalobca sa v tomto spore v zmysle úpravy rozsudového návrhu (žalobného petitu) domáhal zrušenia rozhodnutia členskej schôdze Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, ktorá je právnickou osobou v zmysle § 32 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve. Uvedené zákonné ustanovenie umožňuje jednotlivým subjektom združovať sa aj v dobrovoľných organizáciách s nepovinným členstvom, ktoré združujú občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovníckych lístkov, ako aj iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva. Kým Slovenská poľovnícka komora napĺňa základné znaky orgánu záujmovej samosprávy, ktorá rozhoduje v oblasti verejnej správy, jednotlivé poľovnícke združenia, medzi ktoré patrí aj samotný žalovaný, nepredstavujú orgán záujmovej samosprávy.

20. S poukazom na podstatu prejednávanej veci je nesporné, že rozhodnutie žalovaného je síce rozhodnutím o právach a povinnostiach člena organizácie ako fyzickej osoby, ale nie je rozhodnutím vo verejnom záujme. Vzhľadom k tomu, že vzťah poľovníckej organizácie, v tomto prípade žalovaného a jej člena (žalobcu) vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práv členov organizácie, je vzťahom súkromnoprávnym a nespadá do oblasti správy verejnej, je potrebné v

predmetnej veci považovať za právne konformné postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a preskúmať podanú žalobu v klasickom občianskoprávnom konaní, nakoľko ide o občianske konanie „sui generis“.

21. V danej súvislosti žalobca poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prezentovaný v uznesení sp. zn. 1KO/33/2017 zo dňa 10.10.2017, z ktorého vyplýva „Samotný zákon o poľovníckej ani iný zákon nezveril poľovníckym združeniam právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodovanie združenia o právach a povinnostiach svojich členov vyplývajúce zo stanov jednotlivých združení nepodlieha súdному prieskumu v správnom súdnictve zmysle § 6 ods. 2 S.s.p., keďže stanovy sú internou - súkromnoprávnou záležitosťou združenia.“ Rovnako z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 19/2014-83 zo dňa 16.03.2016 vyplýva: „Zákon o poľovníctve nepriznáva žiadne prerogatíva verejnej moci poľovníckym združeniam, a teda rozhodnutie takéhoto združenia o vylúčení svojho člena nie je výkonom verejnej moci, pretože ide o rozhodnutie súkromnoprávneho subjektu o svojom členovi.“

22. Vzhľadom k tomu, že vzťah poľovníckej spoločnosti a žalobcu ako jej člena vo veciach, ktoré sa týkajú uplatnenia práv členov poľovníckej spoločnosti, je vzťahom súkromnoprávnym a nespadá do oblasti verejnej správy, je treba považovať za právne konformné v predmetnej právnej veci podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a preskúmať napadnuté uznesenia členskej schôdze na základe žaloby v klasickom občianskoprávnom konaní. Z uvedeného je zrejmé, že Okresný súd Žilina bol plne vecne, miestne a funkčne príslušným arbitrom na prejednanie a rozhodnutie predmetnej veci. Záver prvoinštančného súdu o tom, že rozhodnutia poľovníckych spoločností nepodliehajú prieskumnej právomoci súdu, vedie k absurdnému a neudržateľnému stavu, nakoľko žalobcovi by tak boli v konaní upreté jeho práva a bol by mu znemožnený prístup k súdu. Podľa názoru žalobcu, okresný súd sa nevysporiadal so všetkými jeho tvrdeniami a rozhodnými skutočnosťami a svoje zistenia nesprávne interpretoval. Právomoc okresného súdu na prejednanie a rozhodnutie v merite veci je jednoznačne daná, čo potvrdzuje aj množstvo dostupnej judikatúry okresných súdov (napr. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4S/1/2015 zo dňa 28.05.2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 17C/245/2014 zo dňa 24.05.2016, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 6C/117/2014 zo dňa 05.11.2015).

23. V žiadnom prípade tak nemôže byť ochrana subjektívnych práv vylúčená z pôsobnosti súdu alebo iného zákonom stanoveného orgánu. To v konečnom dôsledku znamená, že ak právny poriadok neurčuje iný orgán, ktorý má poskytnúť ochranu základných práv, takýmto orgánom, ktorý je povinný poskytnúť ochranu, je súd. Bude tomu tak aj vtedy, ak by zákon, ktorý podľa splnomocňovacieho ustanovenia čl. 46 ods. 4 Ústavy SR upravil podmienky a podrobnosti súdnej ochrany tak, že by do kategórie ochrany práv nezahrnul určitú skupinu vzťahov. Aj vtedy, vzhľadom na znenie čl. 46 Ústavy SR, by bola daná právomoc a povinnosť súdu vo veci konať a ochranu poskytnúť. Iný výklad by mal totiž za následok porušenie ústavného práva na súdnu ochranu. Záver konajúceho súdu by konštatoval, že nie je v postavení odvolacieho orgánu, nakoľko nie je o žalobcom navrhnutom spôsobe súd oprávnený rozhodnúť, keďže mu to nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, preto ho odvolateľ označil za svojvoľný, arbitrárny a v rozpore so zásadami civilného sporového konania. Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Sžk/19/2017

zo dňa 16.01.2018 konštatoval: „Vzhľadom na vyššie uvedené závery, konštatovania či citovanú súdnu prax Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že vzťah poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach uplatnenia práv a povinností člena združenia, ako aj vo veciach medziľudských vzťahov členov združenia, je vzťahom súkromnoprávnym a nespadá do oblasti verejnej správy, je potrebné v predmetnej veci postupovať podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a napadnuté uznesenie členskej schôdze poľovníckej spoločnosti preskúmať v občianskom súdnom konaní.“

24. Ďalej žalobca označil rozhodnutie súdu prvej inštancie za prekvapivé, porušujúce jeho právo na spravodlivý proces. Prekvapivosť napadnutého rozhodnutia žalobca videl predovšetkým v tom, že po tom ako konajúca sudkyňa uznesením dňa 28.11.2017 pripustila zmenu žaloby (rozsudobného návrhu), ktorú žalobca adresoval súdu dňa 22.08.2017, bolo možné očakávať, že tento postup konajúcej sudkyne indikuje v prospech úspechu podanej žaloby. Rovnako žalobca namietal aj to, že sudkyňa na pojednávaní konanom 02.07.2019 nepostupovala v súlade s ust. § 181 ods. 2 CSP, keď nevypravila predbežné právne posúdenie veci a aj preto napadnutý rozsudok prekvapivý a porušujúci jeho právo na spravodlivý proces.

25. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolateľ konštatoval, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že v danej veci nemá právomoc danú zákonom, aby rozhodol o neplatnosti uznesenia rady stálych členov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a že dokonca žalobca má dokonca zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %. Priznanie náhrady trov v rozsahu, ako to priznal súd prvej inštancie, by bolo v tomto prípade nanajvyš nespravodlivé a arbitrárne. Navyše bod 9. predmetného rozsudku (nesprávne uvedené „uznesenia“) možno považovať za zmätočný, nakoľko konajúca sudkyňa rozhodla tak, že nárok na náhradu trov konanie priznala v plnej výške žalovanému, v tomto bode označuje žalobcu za plne úspešnú sporovú stranu a priznáva mu nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

26. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

27. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie. Je nesporné, že súd nie je odvolacím orgánom voči uzneseniam kolektívneho orgánu žalovaného. Súd teda nedisponuje oprávnením zrušiť rozhodnutie žalovaného. Súd má právo určovacou žalobou rozhodnúť, či je rozhodnutie žalovaného platné alebo neplatné. Žalobca sa síce pôvodne podanou žalobou zo dňa 04.07.2017 domáhal určenia neplatnosti rozhodnutia žalovaného, následne však zmenil petit žaloby, tak, že sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného. Kompetencia súdu na zrušovanie rozhodnutí orgánov občianskych alebo iných združení musí byť daná výslovne zákonom. Preto sa nemožno súhlasiť s tvrdením odvolateľa, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je prekvapivé a porušujúce jeho právo na spravodlivý proces. Prekvapivosť súdneho rozhodnutia nie je možné vidieť v tom, že okresný súd pripustil zmenu žaloby, ktorú následne zamietol. Pánom sporu (žaloby) je samotný žalobca a iba on rozhoduje o tom, čo má byť predmetom žaloby a čo nie. Pokiaľ sa žalobca rozhodol zmeniť uplatnený nárok, súd nemal dôvod tomuto dispozitívnemu úkonu žalobcu nevyhovieť, a to bez ohľadu na to, či sa žalobca zmenenou žalobou domáhal rozhodnutia súdu, na ktoré má/nemá súd právomoc, alebo či na vydanie takéhoto rozhodnutia je/nie je daný naliehavý právny záujem. Pripustenie zmeny žaloby neprejudikuje pozitívne rozhodnutie súdu v tom zmysle, že súd by mal takejto žalobe vyhovieť. Navyše žalobca až

vo svojom podaní zo dňa 19.05.2020 doplnil ďalšie skutkové dôvody žaloby, hoci ich mal uviesť už pri podaní samotnej žaloby. Súd teda logicky na takto doplnené dôvody pre porušenie zásady koncentrácie konania nemusel prihliadnuť. Z dokazovania vykonaného okresným súdom tiež vyplýva, že žalobca na ním uvádzané skutkové tvrdenia nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, a preto neuniesol v spore dôkazné bremeno. Žalobca sám potvrdil

(a teda učinil v konaní nesporným), že dôvod na skončenie jeho členstva v poľovnej spoločnosti bol daný, keď potvrdil, že skutočne nezaplatil žalovanému členské v stanovenej lehote. Žalobca tak sám výslovne existenciu dôvodu jeho vylúčenia z poľovníckeho združenia „Poľovnícka spoločnosť Žiar Nesluša“ nepoprel, pretože platenie členského príspevku patrí medzi základnú povinnosť každého člena. To, že žalobca zaplatil žalovanému len časť členského príspevku, ho nezbavuje jeho zodpovednosti, a zároveň nezmenšuje právo žalovaného rozhodnúť o jeho vylúčení. Preto, pokiaľ sa v napadnutom rozhodnutí žalovaného používajú termíny „vylúčenie“ a „zrušenie“, treba ich použitie vnímať v kontexte celého rozhodnutia a okolností, ktoré viedli žalovaného k jeho vydaniu. Každé poľovnícke združenie je tvorené osobami, ktoré sa zlučujú v záujme vykonávania spoločnej činnosti, v tomto prípade realizácie práva poľovníctva. Združenie je založené na neformálnych vzťahoch medzi členmi, a preto nemožno v používaní formulácií zasadnutí orgánov takéhoto záujmového združenia trvať na prílišnom formalizme. V prípade neformálnych spoločenstiev, ktorým je i „Poľovnícka spoločnosť Žiar Nesluša“, nemožno otrocky trvať na formalizme vzťahov, keď tieto vzťahy v podstate nie sú formálne. Prílišný formalizmus dokonca nie je vítaný ani v súdnej praxi. Z tohto hľadiska preto tento nedostatok rozhodnutia o vylúčení členstva žalobcu nemá za následok neplatnosť tohto rozhodnutia. Ani tvrdenie žalobcu, že niekomu odovzdal všetky neplatné povolenky, nebolo dokazovaním preukázané. Žalobcu, ktorého zaťažovalo v spore dôkazné bremeno nenavrhol na preukázanie tohto tvrdenia vykonať žiaden dôkaz.

28. Je však nesporné, že žalobcom uplatnený žalobný petit je neprípustný. Všeobecný súd nemá právo rozhodovať o zrušení rozhodnutia orgánu poľovníckeho združenia a uložiť mu povinnosť zrušené rozhodnutie nanovo prejednať. Žalobca sa chcel zrejme domáhať iného rozhodnutia, alebo sa mal domáhať iného rozhodnutia, než aké naformuloval v žalobnom petite. Ak by aj súd mal právomoc zrušiť žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, tak potom platí, že žalobca na preukázanie ním uvádzaných dôvodov neuniesol v spore dôkazné bremeno.

29. Je tak zrejmé, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore zistil v dostatočnom rozsahu skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré následne vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel ku správnym skutkovým zisteniam

a právnym záverom. Zároveň napadnuté rozhodnutie okresného súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Napokon odvolateľ k meritu veci neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav, ako aj následne prijaté právne závery.

30. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v jeho opravnom prostriedku, aj v priebehu konania pred okresným súdom, odvolanie žalobcu nemožno považovať za dôvodné, a preto nie je možné uznať opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu je preto správne.

31. Žalobca vo svojej odvolacej duplike zotrval na dôvodoch uvádzaných v jeho opravnom prostriedku. Nestotožnil s tvrdením žalovaného, že až vo svojom podaní zo dňa 19.05.2020 žalobca doplnil ďalšie skutkové dôvody žaloby, hoci ich mal uviesť už pri jej podaní na súd, a preto súd na doplnené dôvody pre porušenie zásady koncentrácie konania nemusel prihliadať. Odvolací súd vo svojom uznesení sp. zn. 9Co/253/2019 zo dňa 30.01.2020 totiž uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu na objasnenie a doplnenie skutkových dôvodov súdom prvej inštancie pripustenej zmeny žaloby podľa podania žalobcu označeného ako „Úprava žalobného petitu“, na podklade ktorého sa žalobca mieni domáhať „zrušenia uznesenia členskej schôdze rady stálych členov žalovaného zo dňa 10.06.2017, o zrušení členstva žalobcovi a o vylúčení z členstva žalovaného a vrátenia tejto veci žalovanému na nové konanie a prejednanie“. Je tak jednoznačné, že žalobca žiadnym spôsobom neporušil zásadu koncentrácie konania a jeho podanie zo dňa 19.05.2020 bolo plne v súlade s intenciami zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu.

32. Nedôvodnosť obrany žalovaného je vidieť i v tom, že na jednej strane uvádza, že poľovnícke združenie je založené na neformálnych vzťahoch medzi členmi a nemožno otrocky trvať na formalizme vzťahov, keď vzťahy formálne v podstate nie sú, no na strane druhej v rámci svojej obrany akcentuje, že skutočnosť, že žalobca neplatil členské v stanovenej lehote (i keď členské zaplatil dodatočne), potvrdzuje jeho dôvod vylúčenia z poľovného združenia. Žalobca sa k úhrade členského príspevku vyjadril už viackrát. Žalobca zaslal peniaze za členský príspevok riadne a včas, avšak pokladník poľovnej spoločnosti V. E. peniaze riadne neprevzal a žalobcovi bola platba vrátená s odôvodnením, že uplynula lehota splatnosti. Svedčia o tom aj poštové poukážky adresované žalovanému zo dní 05.06.2017 a 11.08.2017, ktoré sú prílohou vyjadrenia.

33. Žalovaný vo svojej odvolacej duplike vyjadril nesúhlas s tvrdeniami žalobcu prezentovanými v jeho odvolacej replike a zotrval na svojom vyjadrení zo dňa 25.08.2021. Skonštatoval, že žalobca k veci neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal v napadnutom rozsudku a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav, ako aj následne prijaté právne závery.

34. V prejednávanej veci je nesporné, že v danom prípade bol daný minimálne jeden dôvod na skončenie členstva žalobcu u žalovaného, keďže žalobca nezaplatil členský poplatok v stanovenej lehote, čo potvrdil aj on sám. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že žalobca na ním uvádzané skutkové tvrdenia neunesol dôkazné bremeno, keď na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol v spore vykonať žiaden dôkaz. Iba žalobca sám vždy rozhoduje o tom, čo je predmetom jeho žaloby a čo nie. Pokiaľ sa žalobca rozhodol zmeniť uplatnený nárok, súd nemal dôvod tomuto jeho dispozitívnemu úkonu nevyhovieť, a to bez ohľadu na to, či sa žalobca zmenenou žalobou domáhal rozhodnutia súdu, na ktoré má súd právomoc, alebo vydania rozhodnutia, na ktorom je/nie je daný naliehavý právny záujem. Pripustenie zmeny žaloby neprejudikuje pozitívne rozhodnutie súdu v tom zmysle, že súd by mal takejto žalobe (po pripustení jej zmeny) vyhovieť.

35. Bez ohľadu na vyššie uvedené, žalovaný opätovne prezentoval názor, že žalobcom uplatňovaný petit je neprípustný. Všeobecný súd totiž nemá právo rozhodovať o zrušení rozhodnutia poľovníckeho združenia a uložiť mu povinnosť zrušené rozhodnutie nanovo prejednať.

36. Odvolací súd pred svojím rozhodnutím vyzval obidve sporové strany, aby sa v súlade s ust. § 382 CSP v stanovenej lehote vyjadrili k novej aplikácii, a to ustanovenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3, § 137 písm. c), d) Civilného sporového poriadku a ustanovení § 30 ods. 1 a § 80 ods. 9 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, ktoré doposiaľ pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité.

37. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca sa pôvodným podaním zo dňa 07.04.2017 domáhal určenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze žalovaného zo dňa 10.06.2017. Následne na základe procesného návrhu žalobca zmenil žalobný petít tak, že sa domáhal, aby súd zrušil „uznesenie Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, IČO: 42 068 649 z 10.06.2017...“ a súd túto zmenu návrhu pripustil.

38. Podľa názoru žalovaného súd nemohol posudzovať žalobu podľa § 137 CSP, ale len podľa § 3 CSP, (podľa ktorého súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány) a žalobu zamietol. Rozhodovanie o vnútorných pomeroch občianskeho združenia patrí totiž do jeho výlučnej kompetencie. Súd nemá právo rozhodnutie kolektívneho orgánu zrušiť, súd má právo za zákonom stanovených okolností rozhodnúť o určení, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, alebo či tu je daná právna skutočnosť, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca sa však určenia podľa § 137 CSP nedomáhal, a preto súd bez porušenia zásady kontradiktórnosti nemôže o takomto určení rozhodnúť. Žalobca v určení práva či právnej skutočnosti sa v tomto spore nedomáha a ani nepodal takýto procesný návrh na zmenu žaloby.

39. Žalovaný zotrval na svojom názore, že žalobca k veci neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav, ako aj následne prijaté právne závery.

40. Je pravdou, že Rada stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša dňa 10.06.2017 kvalifikovanou väčšinou hlasov rozhodla o vylúčení žalobcu z poľovníckej spoločnosti, pretože žalobca nezaplatil riadne a včas členské za rok 2017. Túto skutočnosť žalobca potvrdil vo svojej žalobe, a preto je nesporná. Neskoršie zaplatenie členského neznamená zánik dôvodu na vylúčenie členstva v združení. Žalobca si nesplnil i ďalšie povinnosti člena podľa § 53 ods. 7 zákona o poľovníctve, keď neodovzdal žalovanému riadne a včas neplatné povolenky na lov za rok 2016. V čase hájenia žalobca tiež vničil diviačiu zver v úseku 1, napriek tomu, že v spornom období bolo možné zver iba prikrmovať na oficiálne stanovených kŕmnych zariadeniach, a nie vničiť blízko posedov. V súdnom konaní žalobca postupoval proti spoločnosti žalovaného. Je teda nesporné, že v danom prípade boli dané dôvody na skončenie členstva žalobcu u žalovaného, a to minimálne jeden, keď žalobca nezaplatil členský poplatok v stanovenej lehote, čo potvrdil aj on sám. Rovnako z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca na ním uvádzané skutkové tvrdenia neuniesol dôkazné bremeno, keď na ich preukázanie nenavrhol v spore vykonať žiaden dôkaz. Žalobca sa podanou žalobou domáha svojho nároku voči žalovaného, avšak ako dôkaz na svoje tvrdenie priložil stanoviny inej spoločnosti „Poľovná spoločnosť KOMPOSESORÁT Nesluša zo dňa 06.01.2010“. Podľa stanov žalovaného (Poľovná spoločnosť Žiar Nesluša) zo dňa 10.10.2013, konkrétne jeho bodu VIII. 4., má Rada stálych členov právo rozhodovať aj o preradení člena rady stálych členov za riadneho člena, pritom toto rozhodnutie rady je interného charakteru a je ho možné vykonať kedykoľvek bez dôvodov a bez osobitného odôvodnenia. Preto nie je možné takéto rozhodnutie napadnúť žalobou o určenie neplatnosti, či sa domáhať jeho zrušenia. Vychádzajúc zo znenia ust. § 71 ods. 1 a 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v aktuálnom znení žalovaný nepatrí medzi orgány štátnej správy na úseku poľovníctva. Žalobca je pánom sporu a iba on rozhoduje, ako vymedzí svoj žalobný petít. Ani po pripustení zmeny žaloby súdom nie je možné očakávať, že súd jeho žalobe vyhovie.

41. Žalobca vo svojom vyjadrení na výzvu odvolacieho súdu opakovanie akcentoval, že Krajský súd v Žiline už raz rozhodol a určil, že vec patrí do právomoci súdov, a preto je povinnosťou súdu nižšej inštancie danú vec prejednať a rozhodnúť. Je preto v rozpore s týmto právnym názorom, ktorý je pre súd prvej inštancie záväzný, záver okresného súdu prezentovaný v napadnutom rozhodnutí, že o žalobcovom nároku súd nie je v tomto konaní oprávnený rozhodovať. V ostatnom žalovaný poukázal na svoju predchádzajúcu odvoláciu argumentáciu.

42. Ďalšie podania strán sporu neboli v štádiu odvolacieho konania produkované.

43. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku I. vo veci samej a tiež v závislom výroku II. o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

44. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v

dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP). Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

45. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobcu formulovanú v jeho oprávnom prostriedku, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

46. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobu žalobcu zamietol, pričom ku svojim záverom došiel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však okresný súd svoje rozhodnutie hoci stručne, no zákonným spôsobom odôvodnil. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaný okresným súdom popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, krajský súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

47. Z obsahu spisového materiálu v prejednávanej veci vyplýva, že pôvodne sa žalobca žalobou zo dňa 04.07.2017 domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí, že uznesenie členskej schôdze Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, IČO: 42 068 649 z 10.06.2017 o zrušení členstva žalobcu a o jeho vylúčení z členstva z Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša je neplatné. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného nahradiť mu trovy konania.

48. Následne v priebehu prvoinštančného konania podaním zo dňa 22.08.2017, doručeným súdu prvej inštancie dňa 25.08.2017, žalobca žiadal pripustiť „úpravu rozsudového návrhu.“ Žalobca zmenil pôvodnú žalobu tak, že žiadal, aby súd zrušil uznesenie členskej schôdze Rady stálych členov Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša, IČO: 42 068 649 z 10.06.2017 o zrušení členstva M. N., nar. XX.XX.XXXX a o vylúčení z členstva v Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša žalovanému a vec mu vrátil na nové konanie a prejednanie. Súčasne si žalovaný uplatnil voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Uznesením č. k. 40C/47/2017-27 zo dňa 28.11.2017 súd túto zmenu žaloby pripustil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.01.2018.

49. Otázka právomoci súdu na rozhodovanie tejto veci v civilnom sporovom konaní bola vyriešená už v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1KO/35/2019 zo dňa 8. novembra 2018, právoplatnom 17.12.2018 (č.l. 50-51 spisu), ktorý vyslovil, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci (Okresným súdom Žilina) je dôvodný a že vecne príslušným na konanie v prvej inštancii je Okresný súd Žilina. V uvedenom rozhodnutí kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uviedol nasledovné: „Najvyšší súd Slovenskej republiky už podľa predchádzajúcej úpravy (Občiansky súdny poriadok) účinnnej do 30. júna 2016 sa ustálil v názore, že orgány poľovníckeho združenia ako súkromnoprávne osoby rozhodujú na základe stanov združenia v záujmovej oblasti svojich členov, teda iba v oblasti súkromnej, nie v oblasti verejnej a že na konanie nie sú splnené podmienky pre súdny prieskum ich rozhodnutia podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej správne súdnictvo. Ich rozhodnutia nie sú realizáciou verejnej moci, ani nesledujú žiaden verejný cieľ alebo záujem, ani nerealizujú zákon, ale interný predpis združenia, ktorým sú stanovy. Zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a ani žiadny iný zákon poľovníckym združeniam nezveril rozhodovaciu právomoc o

právach a povinnostiach ich členov práve z dôvodu, že tieto sú internou, súkromno-právnou záležitosťou združenia. Preto ich rozhodnutia nemôžu podliehať súdnemu prieskumu v správnom súdnictve v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p. Takémuto prieskumu by podliehali len v prípade, ak by sa týkali oblasti verejnej správy a zákon (nie predpis nižšej právnej sily, alebo ich interný akt) by im v tomto smere zveril právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb (porovnaj 6Nds 3/2012, 6Nds 3/2014, 3Nds 1/2016).

Vzťah poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práv členov združenia, Najvyšší súd SR posudzoval aj po zmene právnej úpravy, ktorá nadobudla účinnosť od 1. júla 2016. V rozhodnutí z 10. októbra 2017 sp. zn. 1KO/33/2017, ktoré bolo prijaté ako judikát pod R 19/2018, vysvetlil, že vzťah poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práv členov združenia, ako je právo zúčastniť sa a hlasovať na členskej schôdzi, je vzťahom súkromnoprávnym a nespadá do oblasti verejnej správy a uviedol, že o žalobe na určenie neplatnosti uznesení členskej schôdze poľovníckeho združenia sa koná a rozhoduje v civilnom sporovom konaní, na ktoré je v prvej inštancii vecne príslušný okresný súd.“

50. Nadväzne na to Okresný súd Žilina uznesením č. k. 32C/4/2019-84 zo dňa 02.07.2019 konanie zastavil. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 9Co/253/2019 zo dňa 30. januára 2020 uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Následne prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní rozhodol v merite veci napadnutým rozsudkom.

51. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

52. V zmysle § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

53. Žalobca sa teda v tomto konaní aktuálne domáha preskúmania a zrušenia uznesenia členskej schôdze Rady stálych členov poľovníckeho združenia, ktoré je treba považovať za poľovnícku organizáciu v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vo veci zrušenia jeho členstva u žalovaného. Žalovaného je potrebné považovať za poľovnícku organizáciu v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uznesenie členskej schôdze svojou povahou je rozhodnutím o právach a povinnostiach člena združenia, nie je rozhodnutím vydaným vo verejnom záujme (v oblasti verejnej správy). Vzťah poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práv členov združenia, je z uvedeného dôvodu vzťahom súkromnoprávnym, o ktorom v zmysle ustanovenia § 3 CSP sa koná a rozhoduje v civilnom sporovom konaní. Ako už bolo spomenuté vyššie, zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a ani iný zákon týmto orgánom nezveril rozhodovaciu právomoc o právach a povinnostiach ich členov právo z dôvodu, že tieto sú internou, súkromnoprávnou záležitosťou združenia, priamo neupravuje ani vzťahy medzi členmi poľovníckej organizácie - poľovníckeho združenia, iba všeobecne ustanovuje, že poľovnícka organizácia riadi svoju činnosť stanovami. Obsah žaloby v civilnom sporovom konaní demonštratívne upravuje ustanovenie § 137 CSP.

54. Podľa § 80 ods. 9 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v platnom znení občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu (50) je poľovníckou organizáciou podľa tohto zákona. Aktuálne je žalovaný zapísaný v Centrálnom registri poľovníckych organizácií v zmysle zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, kde je registrovaný pod názvom Poľovná spoločnosť Žiar Nesluša, podľa sídla spoločnosti (023 41 Nesluša) pod IČO: 42 068 649. Žalovaný teda predstavuje subjekt záujmovej samosprávy, keďže pre jeho vznik je nevyhnutné splniť zákonom predpísané podmienky, rovnako jeho pôsobenie je regulované zákonom a pritom združuje osoby na účel ochrany a presadzovania záujmov svojich členov na úseku poľovníctva. Žalovaný teda pôsobí v oblasti, ktorá je záujmovou samosprávou. V posudzovanom prípade sa nejedná o preskúmanie rozhodnutia, ktorým by žalovaný vykonával svoju právomoc v oblasti verejnej správy, a teda pôsobil navonok voči fyzickým alebo právnickým osobám. Neexistuje tu teda rozhodnutie, ktoré by bolo možné preskúmať v správnom súdnictve, ale ide o vec, ktorá sa môže riešiť v konaní pred súdom podľa ustanovení druhej časti Civilného sporového poriadku. Je teda daná právomoc súdu, ako aj miestna príslušnosť súdu prvej inštancie túto sporovú vec prejednať a rozhodnúť. To ale samo o sebe nezakladá právo žalobcu byť v tomto spore úspešný. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku a

ani iného právneho predpisu však nevyplýva, že by súd v civilnom sporovom konaní bol vo vzťahu k rozhodnutiam občianskych združení súdom kasačným. Súd v civilnom sporovom konaní teda nemá oprávnenie rozhodnúť o zrušení rozhodnutia žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

55. Zároveň odvolací súd dodáva, že zmena žaloby je dispozitívnym úkonom žalobcu a je prejavom jeho slobody v dispozícii s konaním a predmetom konania. Žalobca teda môže počas konania meniť žalobu, ale len so súhlasom súdu. Podmienky jej pripustenia súdom sú upravené v ust. § 143 CSP. Podanie žalobcu zo dňa 28.08.2017 zodpovedá legálnej definícii zmeny žaloby v ust. § 140 CSP. Žalobca sa totiž vo svojom návrhu na zmenu žaloby domáhal niečoho iného, ako sa domáhal pôvodne žalobou zo dňa 04.07.2017. Ak následne súd v civilnom sporovom konaní rozhodne o pripustení žaloby, táto skutočnosť sama o sebe ešte nezakladá úspech žalobcu v spore.

56. Ako vyplynulo z vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v danom prípade je prípustná určovacia žaloba podľa § 137 písm. c) CSP. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 137 písm. c) CSP je daný najmä tam, kde by sa bez takéhoto určenia stalo právne postavenie žalobcu neistým. Zároveň sa musí jednať iba o taký určovací výrok rozsudku, ktorý môže odstrániť neistotu, či ohrozenie práv žalobcu. Iný spôsob ochrany práv žalobcu za danej situácie neexistuje.

Bez požadovaného určenia by boli totiž žalobcove členské práva neisté, resp. ohrozené, nejakým iným spôsobom než súdnym rozhodnutím žalobca nemôže docieľiť ochranu, ak mu žalovaný znemožňuje výkon členských správ v poľovnom združení s odôvodnením, že už nie je členom poľovného združenia, resp. rozhodol o vylúčení z členstva u žalovaného.

57. Neobstojí ani námietka odvolateľa, že v dôsledku tohto, že súd prvej inštancie nedodrжал zákonom stanovený postup podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, keď zákonná sudkyňa na pojednávaní konanom dňa 22.06.2021 nevyslovila predbežné právne posúdenie veci, je napadnutý rozsudok prekvapivý a porušujúci jeho právo na spravodlivý proces. Z povahy tejto procesnej povinnosti je zrejmé, že k zhoreniu („skonzumovaniu“) jej prípadného nesplnenia dochádza samotným rozhodnutím súdu, v dôvodoch ktorého je súd povinný uviesť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Náprava prípadného nesprávneho postupu prvoinstančného súdu v tomto smere je daná tiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý žalobca v predmetnej veci aj využil. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/17/2017 zo dňa 22.02.2017, v ktorom dovolací súd riešil otázku porušenia povinnosti konajúceho súdu upravenú v ust. § 118 ods. 2 O.s.p., ktoré je plne aplikovateľné aj za účinnosti aktuálneho procesného predpisu (konkrétne ust. § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

58. Zároveň odvolací súd poukazuje na argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 132/2002, v ktorom ústavný súd konštatoval, že základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nebolo porušené, pričom v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol: „Právo na prístup k súdnej ochrane však nemá a ani nemôže mať absolútnu povahu. Účelom citovaného článku ústavy je zaručiť každému prístup k súdnej ochrane, k súdu alebo inému orgánu právnej ochrany. Právo zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR umožňuje každému, aby sa po splnení predpokladov ustanovených zákonom stal účastníkom súdneho konania. Ak osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd musí osobe (právnickej aj fyzickej) umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú.“ Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

59. Možno teda zhrnúť, ak súd v sporovom konaní rozhoduje o žalobe žalobcu, nemusí vždy jeho žalobe vyhovieť. Žalobca môže byť totiž v spore aj neúspešný, najmä ak nesplní podmienky, ktoré vyplývajú z hmotnoprávných alebo procesných predpisov (Civilný sporový poriadok), pre to, aby súd jeho žalobe vyhovel. Ak teda v posudzovanom prípade žalobca nepreukázal existenciu podmienok pre prípustnosť ním podanej žaloby, potom nemohlo dôjsť k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ak okresný súd jeho žalobu v celom rozsahu zamietol.

60. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, pri súčasnom nezistení nedostatkov v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihlada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

61. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách konania (výrok II.), ktorý plne zodpovedá úspechu sporových strán v rámci prvoinštančného konania.

62. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opravy v rozsudku chyby v písaní, počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti opraví, vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

63. Zároveň odvolací súd konštatuje, že v záhlaví písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia absentuje označenie meno a priezvisko sudkyne, rozhodujúcej vo veci (§ § 220 ods. 1 CSP) a tiež v ňom nie je správne označený splnomocnený zástupca žalovaného ako: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, V. G. XX, E. XXX XX, ktorý má v Obchodnom registri zapísané obchodné meno: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640. Rovnako označenie predmetu konania v záhlaví napadnutého rozhodnutia nekorešponduje so zmenou žaloby, ktorú súd pripustil uznesením č. k. 4C/47/2017-27 zo dňa 28.11.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.01.2018.

64. Zrejme nesprávne je i odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v bode 17. v jeho druhej a tretej vete, keďže toto nekorešponduje jednak s výrokom napadnutého rozsudku, ale aj jeho dôvodmi uvedenými v bode 15. Plne úspešnou stranou v spore bol totiž žalovaný, keďže súd žalobu žalobcu zamietol a výrokom tohto rozhodnutia súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

65. Odstránenie uvedených zrejmych nesprávnosti preto odvolací súd v súlade s čl. 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku s poukazom § 224 CSP nariadil konajúcemu súdu vydaním opravného uznesenia.

66. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobkyni, ktorá vo veci podaného odvolania úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

67. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).